

MŪSU LIETUVA

NR 14 (1903) SEMANÁRIO 1985 - BALANDIS- ABRIL 11 D. - Cr. 700 - R. Juatindiba, 28 - Pque. da Moóca - 03124 SAO PAULO, Tel. 273-0338

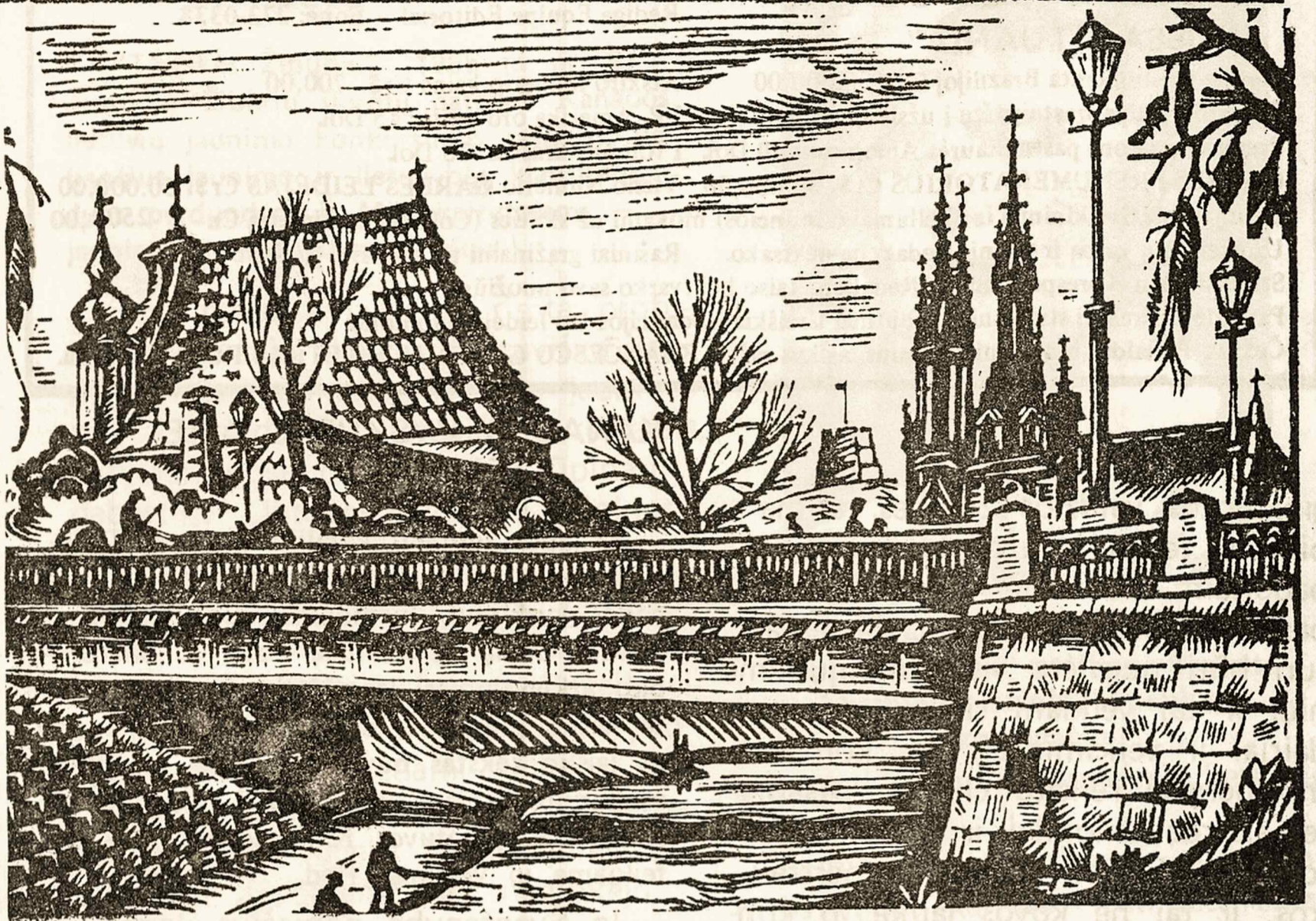
Skaudi patirtis

PAMOKA VISIEMS

Chicagos lenkai neseniai išleido buvusio Lenkijos ministerio pirmininko Stanislaw Mikolajczyko atsiminimus, pavadintus "Polska Zgwałcona" (Išprievartautoji Lenkija). Mikolajczikas yra buvęs lenkų emigracinės viriausybės ministerio pirmininko pavaduotojas, vėliau – ministeris pirmininkas, laikinosios nacionalinės vyriausybės ministerio pirmininko pavaduotojas ir ėjęs daug kitų valstybininko pareigų.

Jis turėjo progą kalbėtis su Stalinu, Churchilliu Rooseveltu ir šiuose jo atsiminimuose duoda nemažai faktų ir suminėtyjų valstybės vadovų posakių, kurie labai išryškina komunizmo kruviną kelią. Jis liudija, kad 1939 m. komunistai į Sovietų Sąjungą ištrėmė 1.500.000 lenkų. Okupuotoje Lenkijoje neva pagal sutartį su lenkais komunistai mobilizavo daugybę lenkų, bet, užuot juos nusiuntę į lenkų armiją, nukreipė į jų vadintus darbo batalijonus vergiškiems okupantų darbams. 1940 metų rugsėjo 17 d. raudonosios armijos organas "Raudonoji žvaigždė" paskelbė, kad Sovietų Sąjunga buvo paėmusi į nelaisvę 181.000 lenkų karių, kurių tarpe 100.000 aktyvios armijos ir rezervo karininkų, kurie buvo suvaryti į tris didžiulius lagerius: Kozielske, Starobielske, Ostačkavoje. Jiems buvo pranešta, kad tie lageriai uždaromi ir belaisviai galės grįžti į namus. O iš tikrųjų jų tūkstančiai buvo komunistų išžudyti Katyne. Kada lenkų vyriausybės užsienyje atstovai ėmė teirautis apie karininkų išlaisvinimą, tuolaikinis NKVD vadovas Lavrenti Beria prasitarė, kad tie žmonės, deja, jau nebesiekiami. Su jais padaryta didelė klaida. Tą Beria pasakė lenkų atstovui Berlingui, girdint NKVD vado pavaduotojui Merkulevui. Ir Mikolajczykas paliudija, kad sprendimas tuos lenkų karininkus likviduoti buvo pasirašytas paties Stalino. Vienu metu Churchillis prasitarė Mikolajczykui: "Rusai ypatingi žmonės. Taip dažnai juose prasiveržia laukinė, primityvi prigimtis... Kai Stalinas buvo mano svečias, jis elgėsi brutaliai ir jam trūko takto, kad turėjau duoti pastabą..."

Prisimindamas Varšuvos tragediją, Mikolajczykas rašo: "Stalinas laukė, kol vokiečiai išžudys ar sužeis beveik ketvirtį milijono mūsų žmonių, o po

Šv. Mykolo ir Šv. Onos bažnyčios iš Užupio, Vilniuje

krašto armijos kapituliacijos išdeginis ar dinamitu išsprogdins Varšuvą". Ir Sovietų armija, pasiekusi Varšuvos priemiesčius, ramiai laukė, kol naciai įvykdys tą kraugerišką darbą. Stalinas Mikolajczykui ramiai paaikškino, kad, užėmus Ukrainą, jis įsakė išžudyti 20.000 ukrainiečių už tariamą kolaboravimą su naciais, o dar 200.000 įjungti į raudonąją armiją.

Kai Sovietų daliniai užėmė Lenkiją, raudonosios armijos vadovybė susirišo su Lenkijos pogrindžiu, pasiūlė lenkų pogrindžio vadams vykti į Meksiką ir ten praveisti politinius pasitarimus ryšium su vykdymu Jaltaje priimtų nutarimų. Raudonosios armijos vadovaujantis generolas garbės žodžiu patvirtino, kad tie lenkų pogrindžio vadai pasiliks visiškai laisvi ir vėliau galės vykti į Londoną pasitarimams su lenkų vyriausybe užsienyje, o paskiau galės grįžti į namus. 1945 m. kovo 27 d. Lenkijos vicepremjeras Jankowskis, lenkų tarybos pirmininkas Kazimierz Pużak ir gen. Leopold Okulicki, kuris užėmė lenkų krašto vado Bos Komarowskio vietą, susitiko su Sovietų pulkininku Ivanovu Varšuvos priemiestyje. Iš to susitikimo jau nebegrižo. Kitą dieną 13 lenkų vadų drauge su keturiais vyriausiais pogrindžio partijū atstovais, nuvyko į minėtą susitikimo vietą. Kovo 31 d. buvo areštuotas liaudininkų sąjūdžio pirmininkas Vincentas Witos ir, nepaisant jo sveikatos, išvežtas už 250 mylių į kalėjimą, po ko jis nebeatgavo jėgų. Tų pat metų balandžio

6 d. Londone buvo paskelbta, kad Sovietai sulaužė savo duotas neliečiamumo garantijas, šešiolika lenkų vadų buvo areštuoti ir vėliau dingo be žinios. Visų tokių faktų akivaizdžiai Churchillis prasitarė Mikolajczykui: "Esu labiau negu Jūs pesimistas. Pesimistiškai žiūriu į Lenkijos ir visos Europos ateitį".

Mikolajczykas liudija ir apie didelius Lenkijos nuostolius. Jų armija Lenkijoje nustojo 45% savo karių. Iš viso 1939 m. Lenkija neteko 40.000 karių iš įjungtų į sąjungininkų dalinius. Sužeistų buvo 20.000, visiškų invalidų 6.000. Lenkų pogrindis neteko 800.000 žmonių, o civilių išžudyta apie 6 milijonus, jų tarpe daugiau kaip 3 ml. žydų. Stalinas Mikolajczykui pažadėjo išvesti iš Lenkijos visus savo karius, paliekant tik mažą skaičių, reikalingą apsaugai kelių susisiekti su Sovietų įgulomis Vokietijoje. Žinoma, ir šį pažadą Sovietai sulaužė.

Toliau Mikolajczykas pateikia daugybę sovietinio teroro faktų užimtoje Lenkijoje: areštus, žudymus, sodybų deginimus, Lodzėje darbininkų streiką beplanuojantį audėją Tadeuszą Borocwiecą, pasmerkė 10 metų kalėti.

Mikolajczykas skelbia, kad komunizmas iš tikrųjų yra raudonasis fašizmas. Prisidengia laisvės šūkiams, o naudoja prievartą ir terorą. Skelbia visų lygybę o nepripažįsta pagrindinių žmogaus teisių... Naudodamas

SEMÁNARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 30.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 30.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca – CEP 03124

São Paulo – Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 700,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 50.000,00

Vieno Numerio mokami už skilties (Coluna) centimetraž Cr. 2500,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

KANADOS VYSKUPAS APIE
LIETUVĄ

Kanados lietuvių katalikų centras Tikinčiosios Lietuvos dienos proga kreipėsi į Kanados vyskupus, kviesdamas juos jungtis į maldos dieną už Lietuvą kovo 3. Sherbrooko arkivyskupas Jean-Marie Fortier atsiuntė laišką prancūzų kalba, paminėdamas, kad to laiško tekstas buvo paskelbtas jo arkivyskupijos žiniaraštyje 1985.II.27 ir buvo pavadintas "Lietuvos K. Bendrija". Čia pateikiame jo vertimą. Red.

Jo Šventenybė popiežius Jonas-Paulius II savo prakalboje Kanados vyskupams 1984 m. rugsėjo 20 d. kreipėsi į juos šiais žodžiais: "Mes esame jautrūs neteisybėm, netinkamam žemiškų gėrybių paskirstymui, bet ar esame pakankamai jautrūs žalai, daromai žmogaus dvasiai, jo sąžinei, religiniams jo įsitikinimams? Pagrindinė tikėjimo išpažinimo laisvė yra pažeidžiama kiekvieną dieną plačiose pasaulio srityse. Tasai pažeidimas yra labai didelis, žeminantis visą žmoniją. Jisai paliečia mus, tikinčiuosius, labai skaudžiai. Lurde pernai aš norėjau šaukte šaukti apie mūsų persekiojamų brolių vargą, nes šiuo klausimu vyrauja tarytum tylos sąmokslas, kurį reikia pralaužti. Kviečiu jus, mano broliai ganytojai, tai daryti kartu su manimi. Prašau tai priminti savo tikintiesiems, paraginti juos melstis už tuos savo brolius. Jų drąsa tikėjimo srityje slėpiningu būdu padeda visai tikinčiųjų Bendrijai. Tai pažadina lengvame gyvenime atsnūdusius krikščionis, turinčius visas laisves ir kartais per daug užsiėmusius problemomis, mažai tesusijomis su esminiais dalykais".

Džiaugiuosi, kad jau per praėjusius metus pralenkiau tą Šv. Tėvo kvietimą. Padrąsintas jo raginimo, vėl atkreipiu jūsų dėmesį į persekio-

ginkluotus valdžios žmones, atima piliečių teises ir užmuša iniciatyvą padoriam uždarbiui. Tiesiai tariant paverčia žmogų belaisviu. Sistema turi būti nugalėta visų laisvųjų žmonių, ir tai veikiant sistemingai, apdairiai ir veiksmingai, nes komunizmo pergalė reikštų chaosą, pasaulyje, skurdą žmonijai ir broliško kraujo jūras, kurios plauks be pertraukos, ir tai ne kovos lauke, o koncentracijos stovyklose ir bausmių vietose... Istorijoje nebuvo stipresnių organizuotų pastangų demoralizuoti žmones ir ištisas tautas, kaip yra komunistų valdomuose kraštuose. Ten reikia meluoti, kad galėtum gyventi, reikia neapkęsti užuot mylėti, reikia išdavinėti kitus ir išsižadėti savų įsitikinimų. Pasaulis apgaudinėjamas, komunistams naudojant laisvės šūkius... Demokratijos turi suprasti, kad dabar vyksta sunkiausia istorijoje kova, kad sovietinis agresorius užgrobė daugiau kaip šimtą milijonų žmonių Europoje. Demokratijos turi gintis... Negali būti pasidalinimo, kur eina reikalas apie laisvę".

Į tą reikia žiūrėti rimtai. Hooverio instituto mokslininkas K. Mahnert savo knygoj "The Russians and their Favorite Books" pabrėžia: Sovietų Sąjungos linija yra vienas iš pagrindinių veiksnių, kurie apspręs žmonijos ateitį... Nuo mūsų pastangų apvaldyti Maskvos mešką daug pareis, ar žmonijos ateitis bus kruvinai raudona.

Juozas Pr.

LIETUVIŠKOS SPAUDOS RĖMĖJAI
YRA SAVOS TAUTOS GYNĖJAI

FÁBRICA DE GUARDA – CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

jimą net kelių tikinčiųjų Bendrijų. Trečiasis kovo sekmadienis, t.y. kovo 17-toji diena, skiriama maldai už herojišką Lietuvos Bendriją.

Kanados lietuvių katalikų centras informuoja apie tos Bendrijos būklę. Priespauda, užuot palengvėjus, didėja. Kunigai buvo nubausti dešimties metų Sibiro tremtimi. Vilniaus katedra paversta meno muziejumi, Šv. Kazimiero šventovė – ateizmo muziejumi. Šalia oficialios kunigų seminarijos, veikia slaptoji.

Būtų gera priminti tikintiesiems pareigą dėkoti Viešpačiui už laisvę, kurią mes turime, ir melstis už brolius bei seseris, kurie išpažįsta savo tikėjimą, nepaisydami nei varžtų, nei kalėjimo, nei tremties grėsmės.

Nėra reikalo perkrauti to ketvirtojo Gavėnios sekmadienio apeigas. Užtenka atkreipti tikinčiųjų dėmesį kiekvienų Mišių pradžioje. Kadangi maldos mums yra geriausia priemonė padėti Lietuvos tikinčiųjų Bendrijai, siūlau įjungti tikinčiųjų maldosna specialią intenciją, baigiama atitinkama malda. Siūlau šiuos pavyzdžius:

1. Intencija

Už Lietuvos tikinčiuosius, kurie ryžtasi išpažinti savo tikėjimą, nepaisydami išjuokimo, persekiojimo ir diskriminacijos. Meldžiam Tave, Viešpatie.

2. Malda.

Dieve, tautų Tėve, pažvelki meilिंगai į Lietuvos tikinčiųjų Bendriją, kenčiančią jau daug metų. Teiki jai ištvermę būti. Tau ištikima, nepaisant visų pastangų palenkti ją į ateizmą. Siųski jai savo pagalbą, kad lietuvių tauta rastų tikrąją taiką vien Tavyje. To prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

V. LAPIENIS ŠVEICARŲ SPAUDOJ

Šveicarijoje leidžiamo tarptautinio informacijų biuletenio „Glaube in der zweiten Welt“ (Tikėjimas antrajame pasaulyje) tik ką išėjęs 4-tas šių metų numeris daug vietos skiria informacijai apie padėtį Lietuvoje. Ištisi keturi paslapiai skiriami Vladiui Lapieniui, kuris nepaisant jo senyvo 78-nerių metų amžiaus, šių metų sausio mėnesį vėl buvo suimtas.

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS
Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

LIETUVIAI PASAULYJE

VENEZUELOJE

Tėvynėn

Venesuelos Lietuvių Bendruomenės žiniaraštis pasirodo, Krašto Valdybai apsisprendus ieškoti būdo palaikyti nuolatinį ryšį su nariais kad ir kukliu, bet dažniau išeinančiu leidiniu. Pagrindinis jo tikslas: duoti žinias apie svarbiausius Bendruomenės gyvenimo įvykius, informuoti iš anksto apie veiklos planus.

Kai kuriuos skaitytojus turbūt nustebins pasirinktas vardas „Tėvynėn!“, bet ne visus. Austrijoje, Salzburgo srityje, o ypačiai Glaserbacho tremties stovykloje gyvenę dar ir šiandien atsimins, jog šiuo vardu UNRA — IRO stovykloje 1946 metais pasirodė gražus kreidiniame popieriuje leistas neperiodinis literatūros, meno ir kultūros žurnalas. Vyriausiuoju redaktoriumi buvo pakviestas didysis lietuvių tautos rašytojas prof. Vincas Krėvė-Mickevičius, kai atsakinguoju redaktoriumi ir leidėju buvo dr. Vytautas A. Dambra, tuometinis lietuvių ir estų tautinių grupių vadovas. Redakcinę kolegiją sudarė Salzburgo srityje gyvenę jaunieji rašytojai.

Ir tačiau „Tėvynėn!“ žurnalas „gimė“ 1944-tų karo metų Kūčių vakarą, kada Halleino mieste, netoli Salzburgo, pasirodė pirmas dešimtį egzempliorių mašinėle rašytas leidinys. Egutės žvakučių mirgėjime visų Kūčių stalo dalyvių veiduose ir širdyse buvo įrašytas tik vienas žodis, vienintelis troškimas — Tėvynėn! Rimties minutėje paskelbtas šūkis liko kelrodžiu iki šių dienų visiems po platųjį pasaulį išblaškytiems tautiečiams, kurių dalis sudarė svetingą prieglobstį laisvės krašte Venesueloje.

Dabar, po keturiasdešimt metų, Venesuelos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdyba naujai prabyla į jus šiuo tremties lietuvių istorijon jau įrašytu vardu.

Pirmasis žiniaraščio numeris, išėjęs Vasario 16 proga, nurodė linkmę, kuria turi būti kreipiami svarbiausi lietuvių tautos kamieno sūnų ir dukterų lūkesčiai ir pastangos, darbas ir kova TĖVYNĖN!

JAUNIMAS LIETUVIŠKOJE VEIKLOJE

„Tėviškės Žiburiai“ (1985 m. nr. 8) Jaunimo Žiburių skyriuj pateikia Kanados lietuvių jaunimo konkursinius rašinius, keliančius jaunimo ir lietuviybės klausimus. Juos perduodam ir ML skaitytojams — jaunimui ir suaugusiems. (Red.)

Šiuo metu kyla labai rimta problema — mažėja skaičius lietuviško jaunimo mūsų veikloje. Trūksta jaunimo, kuris domisi lietuviškais reikalais, aktyviai juose dalyvauja ir rūpinasi dabartine Lietuvos padėtimi. Kokios yra šio neigiamo reiškimo priežastys?

Pirmiausia reikia suprasti, kad jaunimo ir jų tėvų ryšiai su Kanada ir Lietuva yra labai skirtingi. Beveik visų jaunuolių tėvai ir seneliai atvyko į šį kraštą nemokėdami kalbos. Jie buvo pabėgėliai, nenoromis palikę savo tėvynę. Daugelis jų neįsijungė į Kanados visuomenę, nes nemokėjo nei angliškai, nei prancūziškai, neturėjo draugų. Jie savo sugebėjimais aktyviai įsijungė į lietuvių veiklą. Čia, savų žmonių tarpe, jie galėjo save pilnai išreikšti. Šių laikų jaunimas nesijaučia svetimas Kanadoje. Jis lengvai pritampa prie Kanados visuomenės, kurioje gali pilnai reikštis. Todėl jam nėra būtina lietuviška veikla.

Kadangi jaunimo dauguma neturi asmeninio ryšio su Lietuva, lietuviška dvasia turi būti čia išugdyta. Lietuviškas pagrindas turi būti suformuotas šeimoje. Jeigu vaikai šeimoje neišmokys lietuvių kalbos ir nebus tėvų skatinami dalyvauti veikloje, tai jie pasitrauks iš lietuviškos visuomenės ir išnyks svetimtaučių jūroje. Tėvų pareiga savo pavyzdžiu ir pastangomis ugdyti lietuviškumą savo vaikuose.

Lietuvių kalba yra ypatingai svarbi. Ji mus riša ir yra mūsų stipriausias ryšys su Lietuva. Nors teoriškai galima veikti ir svetima kalba, tačiau praktiškai lietuviybės išlaikymas išivijoje labai priklausys nuo savo lietuvių kalbos išlaikymo. Su lietuviškos šeimos pastangomis mokyklos, tautinių šokių grupės, ateitininkai, skautai ir kitos organizacijos

INDRĖ ČUPLINSKAITĖ, 1985 metų „Vilniaus“ paviljono Torontė karalaitė, išrinkta iš penkių kandidačių

gali tėti jaunimo įjungimą lietuvių veiklon.

Jaunimą reikia uždegti, sudominti, ir jis veiks, kai bus įtikintas reikalo svarbumu. Kiekvienas jaunuolis lietuvis ir lietuviškumą, sekdamas tėvų pavyzdžiu, lietuviybę turi patys savyje išugdyti, susipažindami su dabartine Lietuva ir jos problemomis. Jaunimas negali pakankamai pažinti Lietuvą tik iš tėvų atsiminimų. Jis turi pats rasti savo tėvų kraštą Lietuvą. Ji yra gyva, ne tik pasakų šalis, kurioje vaidilutės kūrena amžiną ugnį. Ji yra pavergtas kraštas, kur vyksta persekiojimai bei teroras. Tai kraštas, reikalingas moralinės bei politinės paramos Vakaruose. Jei ne lietuvių, tai kas rūpinsis Lietuva ir jos reikalais? Šios Dievo duotos dovanos negalime pamiršti jau vien dėl to, kad mums patogiau gyventi vakariečių laisvės kraštuose. Kviečiu lietuvišką jaunimą įsijungti nedelsiant į lietuvių organizacijų veiklą, nes trys milijonai lietuvių laukia mūsų pagalbos.

Indrė Čuplinskaitė

MŪSŲ UŽDUOTIS — KALBĖTI BEI RAŠYTI

Dauguma žmonių Kanadoje nėra pakankamai informuoti apie Lietuvą. Kai jie mane paklausia „Kas ir kur yra Lietuva?“, aš atsakau, kad Lietuva yra mano tėvų gimtinė, labai gražus kraštas prie Baltijos jūros. Tai kraštas, kuris yra dabar okupuotas Sovietų Sąjungos, mėginančios visokiais būdais sunaikinti lietuvių tautą laisvajame pasaulyje mūsų išei-

SKAITYK IR PLATINK

“MŪSŲ LIETUVA”

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

CURSO

AUDIOVISUAL

DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Facilidade de aprendizado — Acompanha fitas cassettes

Para maiores informações

Rua Juatindiba, 28

Fone: 273-0338

03124 São Paulo, SP.

vių pareiga informuoti visus apie Lietuvos padėtį.

Šiais laikais mes turime labai daug įvairių komunikacijos priemonių, kurios ne visos mums prieinamos. Pagrindinė informacija lietuviams yra teikiama per lietuvišką spaudą, informacinius leidinius, radijo programas ir susirinkimus. Tai informacija mums patiems. Žymiai svarbesnė informacija kitataučių spaudoje apie Lietuvos problemas, ypač angliškuose laikraščiuose, leidiniuose apie lietuvių tautos naikinimą. Šią informaciją turėtų organizuoti jaunoji išeivijos karta, užaugusi ir išsilavinusi Š. Amerikos mokslo institucijose.

DAINA ŠLENYTĖ

Toronto tautybių savaitė – Karavanas yra naudingas tarptautinis renginys. Per "Vilniaus" paviljoną galime informuoti svetimtaučius apie Lietuvą, supažindinti su mūsų tautos kultūra, papročiais, dainomis, šokiais ir net lietuviško maisto patiekalais. Tačiau šių priemonių neužtenka. Reikia kanadiečius informuoti straipsniais spaudos leidiniuose, ruošti dokumentinius televizijos filmus, rašyti laiškus ir prašyti paskelbti kanadiečių bei amerikiečių spaudoje.

Mūsų garsieji aktoriai, dainininkai ir sportininkai turi daug progų garsinti lietuvių vardą. Pavyzdžiui, Jūra-

tė Nausėdaitė, geriau žinoma kaip filmų žvaigždė Ann Jillian, ir sportininkas Vytautas Gerulaitis nepraleidžia progų garsinti Lietuvos vardą. Tokiais būdais daugiau kitataučių sužino apie Lietuvos praeitį ir dabartį.

Taip pat labai svarbu, kad Kanados valdžia žinotų apie įvykius Lietuvoje. Mes turime pasirinkimą: nulti ir prarasti savo lietuvišką asmenybę arba veikliai informuoti svetimtaučius. Kadangi mes esame jaunoji lietuvių karta Kanadoje, tai mūsų pareiga supažindinti kitus su Lietuva, kad mūsų tėvų gimtasis kraštas nebūtų užmirštas ir sunaikintas svetimųjų.

Daina Šlenytė

BALSAS VIDURY NAKTIES

Kažkur už kalno girdžiu – nepaliaujamai staugia vilkas. Atrodo, kad Geležinis vilkas. Nežinau, ką tai reiškia. Žiūriu pro langą ir matau pilną mėnulį. Šešėliai, lyg iliuzijos, žaidžia prieš mane, ir mano mintys skuba atgal, atgal į senuosius garbingus Lietuvos laikus...

Garsas koridoriuje mano mintis išblaško, lyg lapus po audros. Mane apsupa liūdna realybė ir tyła, kur priverčia mane galvoti apie dabartinę liūdną Lietuvos padėtį.

"Palauk, vaikel, – prisimenu man dažnai sakytus žodžius, – kai užaugsi ir kai turėsi mokėti mokesčius, pamatysi kaip visas tavo idealizmas prapuls..."

Girdžiu ir labai skirtingą balsą: "Gerai, vaikel, darai, kad myli tėvelių šalį. Čia tavo pareiga".

"Pareiga? Kokia čia pareiga? Tu čia dabar gyveni. Vis tiek nieko Lietuvoje nepakeisime. Koks skirtumas?"

"Koks skirtumas..." Tie žodžiai lyg košmaras man ataidi... Bet iš tikrųjų, koks dabar skirtumas? Lietuviai – tai maža tauta, ir kas jie prieš bolševikus? Tai lašelis vandens prieš negestancią ugnį. Girdžiu ir tokį balsą...

Vasaros metu padarė man nemažą įspūdį vyresnysis mano brolis. Mes pradėjome diskutuoti apie Lietuvą. Turiu prisipažinti, kad nustebau išgirdusi jo nuomonę: "Koks skirtumas, ar žmogus yra lietuvis, ar prileiskime, vokiečiai? Ar ir jis ne žmogus su jausmais? Ar mes geresni, ar blogesni už kitus? Nacionalizmas – tai blogas žmogaus išgalvojimas, kuris bu-

vo viena iš didesniųjų Pirmojo ir Antrojo pasaulinio karo priežasčių. Nacionalizmas netiesioginiai parodo mūsų egoizmą: norą iškilti aukščiau, negu kiti".

Egoizmas? Aš niekuomet anksčiau nelyginau tautos meilės su savimeile, bet atrodė man gana logiška.

Pernai po nemažų komplikacijų pagaliau gavau vizą ir aplankiau Lietuvą. Tą mano pasakų Lietuvą...

Šis pergyvenimas mane pabudino iš gilios, gražios, patogios svajonės. Man buvo keista, kai pamačiau Vilniaus gatvėse plevėsuojančias raudonas vėliavas. Plakatų irgi netrūko: "Mūsų tikslas – komunizmas" ir daug panašių atsisaukimų buvo pakabinta prie įstaigų sienų. Tai čia mano tėviškė? Labai nusivyliau, bet ar aš iš tikrųjų ko kito tikėjau?

Būčiau gal su tokiu siaubingu Lietuvos vaizdu ir išvažiavusi po dešimties dienų, jeigu nebūčiau susitikusi su keliais lietuviams.

Iš jų man nemažą įspūdį paliko viena sena moteriškė Kaune. Buvo diena prieš Velykas. Vaikščiodama gatve, užėjau į bažnyčią.

Jinai iškart atpažino, kad aš esu iš Vakarų, nesivaržydama prisiartinė prie manęs ir tarė: "Netikėk bolševikams... Jie jums skelbia, kad Lietuvos žmonės netikintys ir nelietuviai, ateikite rytoj pas mus į Mišias ir patį pamatysite". Aš apsidairiau aplink bažnyčioje ir pamačiau, kaip vyrai nešiojo iš bažnyčios suolus, o moterys šlavė grindis. Kampe, kaip ant atviruko, klūpojo dvi jaunos mergaitės pasipuošusios tautiniais drabužiais, prie Kristaus karsto. "Matai vaikel, – ji tęsė toliau, – mes išnešame suolus, kad ryt būtų daugiau vietos žmonėms bažnyčioje". Ji kukliai nusišypsojo, ir tada pastebėjau, kad jai trūksta nemažai dantų.

Manyje lyg vilties žvakutė užsidegė. Taigi žmonės iš tikrųjų priešinosi sovietinei valdžiai, o aš drįstu tą mažą saujelę didvyrių apleisti... Ne tik juos bet ir savo protėvius, kurie amžių amžius kovojo, žuvo už Lietuvos dabartį ir ateitį. Ar aš galiu ją šitokioje būklėje palikti? Žūstančią, skurstančią?

Gal mums Vakaruose viskas per gerai. Čia turime laisvę, ir maisto netrūksta...

Kai buvau jaunesnė, lankiau lietuvišką šeštadieninę mokyklą ir tauti-

IEŠKOME ORGANISTO

Lietuvių Sąjunga-Alianča nori surasti jaunuolį-ę muziką, kuris mokinasi arba jau moka groti elektroniniu organu. Šis asmuo turėtų galimybę daryti muzikinę programą per Sąjungos parengimus.

Prašome kreiptis į Valdybą.

Telefonai: 273-3224 Algimantas Saldys.

274-5116 Kazimieras Ambrozevičius.

ADVOCACIA E IMÓVEIS

EDSON DEOMKINAS

Direito CIVIL - Dir. CRIMINAL

Direito TRABALISTA

Av. Novo Horizonte, 213 - Conj., 2

COMPRAS - VENDAS -

ADMINISTRAÇÃO DE BENS

FONE: 449-4379 Vila Sacadura Cabral - S. André

nius šokius. Teko ir man lankyti lietuvišką gimnaziją V. Vokietijoje, bet kas iš to? Ką aš konkrečiau nuveikiu? Ar aš iš viso ką galėčiau padaryti?

Gal, mokėdama savo tėvų kalbą, padėdu išlaikyti savo tautą, bet ar to užtenka? Pati dažnai jaučiuosi, kad asimiliuojasi į vakarietišką gyvenimą, ir mano lietuviškumas pradeda užgesti. O kas bus už kelių generacijų? Ta kalba, tos dainos, tie papročiai?..

Aš manau, kad šiandien mes išivijoje kuriame "savo Lietuvą" ir bijome pasižiūrėti į dabartinę, kenčiančią Lietuvą. Gal aš klystu, bet aš manyčiau, kad mes turėtume daugiau tiesioginius asmeninius ryšius palaikyti su lietuviais Lietuvoje. Ne, aš nesu komunistė. Lietuvaitė buvau ir būsiu, tik man nusibodo bėgti nuo problemos.

Vilko staigimas pradeda gesti. Greitai burkimės, kad nesustotų.

Audra

V. Vokietija

PIRMOJI MANO MOKYKLA

Šeimoje augome dvi sesutės: aš – vyresnė ir Daina – jaunesnė. Mūsų vaikystė prabėgo kaimo vietovėje, gražiame gamtos kampelyje, supant lėles, statant smėlio pilis. Didžiausią įtaką vaikams turi tėvų pavyzdys, jų elgesys ir jų tarpusavio santykiai šeimoje. Tėvai visą laiką mus augino, mokydami neskriausti mažesnio, užstoti skriaudžiamą. Būtina pažymėti, kad namai, šeima yra ne tik gėrio, bet ir pirmojo lietuviško žodžio mokykla.

ZITA GURKLYTĖ, išrinkta "Vilniaus" karalaitės palydove

Pradėjus susitikti su draugais, mūsų kalboje atsirasdavo daugiau anglišku žodžių. "Tik lietuviškai kalbėkite, tik lietuviškai". Tikriausiai visam gyvenimui išliks šie šventi mamos ir tėvelio žodžiai. Mūsų namuose skambėdavo lietuviška muzika ir daina,

Dalis torontiškio "Volungės" choro. dažnai koncertuojančio įvairiose iškilmėse

kai mes dar buvome tik šešerių metų. Tėvelis ir mama mokydavo mus deklamuoti lietuviškus eilėraščius ir lietuviškai dainuoti. Vėliau didesniais žingsniais pradėjome kopti į mokslą. Atsirado nauji mokytojai, nauji reikalavimai, bet pirmieji geriausi mokytojai buvo mūsų tėvai, kurių atminimas liks neužmirštas. Ir dabar mums – sesutėms užtraukus dainą, koncerte, pastebime tėvelio ir mamos akyse suspindėjusias džiaugsmo ašaras.

Atsakant į klausimą "ką reiškia ugdyti lietuvišką šeimą ir kaip reikia tai įvykdyti", tenka pareikšti, kad kiekvienas iš mūsų turi būti lietuvis pilna to žodžio prasme, išlikti juo visą gyvenimą, garbingai ginti šį vardą. Vaikai, augdami šeimoje, pastebi visas blogas ir geras tėvų savybes, blogas ir geras pavyzdžius, kurie šeimoje neigiamai ar teigiamai veikia vaikų auklėjimą. Labai svarbų tėvų tautybės tradicijų puoselėjimas. Aš, gimusi ir augusi Kanadoje, galėjau visai nekalbėti lietuviškai. Tik tėvų dėka lietuviškas žodis yra mano gimtasis žodis, ir aš save galiu vadinti lietuvaitė.

Lietuviškumo ugdymą šeimoje labai sustiprina bendravimas su lietuviais, dalyvavimas ansambliuose, lankymas šeštadieninės mokyklos, koncertų, susirinkimų. Jeigu ateityje būsiu mama ir turėsiu laimę auginti vaikus, jau dabar pasižadu, kad mano vaikai bus lietuviai, nes tėvelių žodžiai "mergaitės, kalbėkite lietuviškai" niekad nebūsiu pamiršti. Ir todėl galiu sakyti, kad tėvelių noras išauginti gerus vaikus visada pasiteisins, jei tai bus atliekama su tyra meile ir visapusišku pasiaukojimu vaikų auklėjimui.

Zita Gurklytė

(bus daugiau)

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

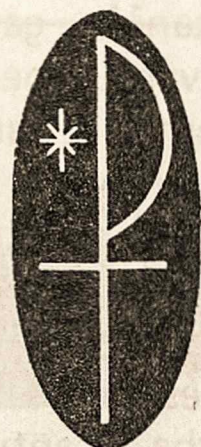
A+Ā

ANTANUI SERBENTAI

mirus

reiškiame gilią užuojautą veltonio žmonai Onai, dukteriai Vandai, sūnui Nelsonui, žentui Algirdui, marčiai Cleusai, anūkams ir visai šeimai.

Jonas ir Vera Tatarūnai

I l g u k e l i u GRĮŽTA KANTAS Į LIETUVĄ

Žinomame savo eilėraštyje "Lietuva" mūsų poetas Stasys Santvaras pasiskundžia, kad

*Daugumas dainių graudžiai gieda:
Tu maža, mažytė, gal mažiausia.
O man tai svetima, skaudu ir
gėda,
Nes mano sieloj tu didžiulė,
didelė, didžiausia* –

ir, šitaip nusiskundęs, sekančiuos posmuos imasi puikiais retoriniais argumentais parodyti, kad ji negalėjusi būti tokia jau "mažytė" Štai:

*Mažytė būdama besparnė siela,
Ar dvasios lobių tu prikrautum
į kaimynų klėtis? –
Ar tu, kaip motina, įveiktum
praradimo gėlą? ...
Tai tavo genijaus sparnai,
Aušrom žėrėję amžinai,
Nuo marių ligi marių kilo
pergalėm dirvas apsėti.*

Kokius dvasios lobius Lietuva yra prikrovusi į kaimynų klėtis? Kokiomis pergalėmis ji yra apsėjusi dirvas nuo marių ligi marių? Kokius to savo genijaus praradimus jinai, kaip nelūžtanti motinos širdis, yra iškentėjusi? Ak, daugel daugel...

Vienas pavyzdys: į kaimyno vokiečio klėtį ji yra sudėjusi gal patį didžiausią turtą, kokį žmogaus galėjo sukurti – Imanuelio Kanto filosofinius veikalus, suteikusius Vakarų pasaulio mąstymui naują gyli, kurio ribos dar ir dabar nėra pasiektos.

I. Kanto lietuviška kilmė neabejotina, kaip neabejotinas ir jo filosofinės pergalės genialumas, atnešęs betgi vienkartinę garbę tik vokiečių tautai...

Tik dabar galime džiaugtis, kad tas neįkainuojamas lobis jau pradeda sugrįžti ir į protėvių žemę. Va, prieš pora metų pirmą kartą lietuvių kalba pasirodė pagrindinis ir didžiausias Kanto darbas – "Grynojo proto kritika", pavyzdin-game vertime parengtas Vilniaus universiteto dėstytojo prof. Romano Plečkaičio ir išleistas "Minties" leidyklos.

Šio įvykio reikšmė mūsų intelektualinės kultūros gyvastingumui dar kaip reikiant neįvertinta. Be abejo, reikia laiko susiorientuoti, atsipeikėti, pagaliau laikant rankose tai, ko taip ilgai stokota. Seniai jau Lietuva laukė savojo "Grynojo proto kritikos" vertimo

– ir štai jo susilaukė. Koks ilgas vis dėlto kelias nuo Rygos, kur tas kūrinys pirmą kartą išvydo pasaulį 1781 m., iki Vilniaus, į kurį jis atkako tik 201-erius metus vėliau. Ir koks stulgnas tas kelias: tik komunistų partijai reikta dėkoti, kad šioji mums brangi knyga išėjo vos 5,000 egzempliorių tiražu – taigi, pagal maždaug prieš dešimtmetį išėivijoje buvusius maštabus, kuriuos partinė spauda nesiliauja kiekviena proga išjuokusi. Gal pritrūko popieriaus? Jei taip, tai iš Kanto tą popierių atėmė Leninas, prie kurio jau išleistų ir vis naujai leidžiamų raštų traužo galima pridėti dar bent du nulius... Taip pat aišku, kad ir patį vertimą specialistas R. Plečkaitis būtų galėjęs paruošti (gal net kur kas greičiau) be Tarybų valdžios "pagalbos".

Koks lietuvis buvo I. Kantas? Biologiniu požiūriu, bent iš tėvo pusės, beveik neginčytinas. Vokiečių geografą H. Mortenseną pirmasis aptiko dokumentus, rodančius, jog Kanto prodiedukas Ričardas gyvenęs Klaipėdos krašte, ten nuomavęs smuklę Rusnėje, o paskui įsigijęs nuosavą užėigą Verdainėje prie Šilutės (H. Mortensen, "Immanuel Kants memellandische Herkunft", 1951). Kad Ričardas dar nemokėjo vokiškai, byloja faktas, jog 1665m sudarydamas testamentą turėjo samdyti vokiečių kalbos vertėją. Jo sūnus Ansas, filosofo senelis, persikėlė į Klaipėdos miestą, kur vertėsi balniaus amatu ligi savo mirties 1715 m. Anso sūnus Jonas Jurgis (Johannes Georg), taip pat balnius, iš Klaipėdos persikėlė į Karaliaučių, kur 1724 m. gimė Imanuelis. Karaliaučiuje I. Kantas praleido visą savo gyvenimą, ten išeidamas mokslus ir vėliau be pertraukos dėstydamas universitete, pasitraukdamas pensijon tik pora metų prieš mirtį (1804 m.).

Kantų šeimos lietuviškumą patvirtina ir tai, kad jos pavardė – akivaizdžiai lietuviška. Ji siejasi ne su žodžiu kantas (briauna), o yra kilusi iš seno lietuviško kamieno kant, pasitaikančio gausybėje mūsų tradicinių vardų bei pavardžių (pvz., Kantautas, Kantibutas, Kantigirdas, Kantrimas, Kantinas, Kantvainis, Kantvydas, Kantvilas, Daukantas, Galkantas, Gedkantas, Jokantas, Norkantas ir t.t.) Be to, šalia Priekulės yra kaimas vardu Kantvainiai arba Kantvonai, išaugęs iš sodybos, kuri pagal 16 a. pradžios dokumentus pri-

klausiusi Kantvainių šeimai. O Anso Kanto registracijos Klaipėdoje dokumentuose kaip tik pažymėta, kad jis kilęs nuo Priekulės. Taigi daroma išvada, jog Kantas ir galėjo būti tos senosios Kantvainių giminės šaka. Tuo atveju ir jų pavardė buvo buvusi anos pavardės trumpinys.

Tačiau I. Kanto ryšys su lietuvišiais ir Lietuva anaipol nesibaigė biologinio paveldėjimo faktu 1983 m. "Pergalės" 4 nr. filosofijos Bronius Genzelis rašo, kad "I. Kanto tėvai artimai bendravo su F. Šilcu. Kai buvo svarstoma, ką daryti su vaiku – mokyti kokio amato ar leisti į mokslą, F. Šulcas įtikino tėvus, kad iš Imanuelio, jei jis gaus išsilavinimą, išaugs garsus vyras. Vėliau F. Šulcas globojo jaunuolį. I. Kantas su gilia pagarba prisimindavo jį visą gyvenimą". Kalba čia sukasi apie Francą Albertą Šulcą (1692-1763), Karaliaučiaus universiteto profesorių ir Friedricho kolegijos rektorių, kuris nuo 1731 m. iki mirties vadovavo universitetiniam lietuvių kalbos seminarui. Apie Kanto srudentavimo laikus yra išlikę labai mažai duomenų. Tačiau žinoma, kad jis baigęs Friedricho kolegiją 1740 m. įstojo į universitetą. Taigi visai galimas dalykas, kad jis lankė ir tą savo globėjo vedamą lituanistikos seminarą. Beje, šio seminario studentu 1736-40 m. buvo ir Kristijonas Donelaitis, tad galėjo Kantas ir jį pažinti. Nors tiesioginių duomenų, rodančių, kad Kantas mokėjo lietuviškai, nesurasta, tačiau niekam ne paslaptis, kad jis 1800 m. parašė įvadą į lietuvių K. Milkaus parupštą Lietuvių-vokiečių – vokiečių-lietuvių kalbos žodyną. Šiame įvade filosofas, B. Genzelio žodžiais tariant, "išaukštino lietuvių kalbą, kvietė išsaugoti ją, palankiai atsiliepė apie lietuvių būdą". Sunku prileisti, kad I. Kantas būtų rašęs pratarbę darbui, kurio objektyvą jis išgirtų jo nepažinęs ir nesupratus. Galop, ir savo paties studentų tarpe jis turėjo lietuvių, pvz., Liudviką Rėzą, kuris disertacijos tema kaip tik pasirinko savo mokytojo filosofijos nagrinėjimą.

"Grynojo proto kritika" – ne pats pirmasis Kanto veikalas, išverstas į lietuvių kalbą. Tačiau iš visų vertimų tai pats svarbiausias ir ilgiausias (624 psl.). Jo išleidimu padarytas didžiulis žingsnis priekin. Tikėkime, kad jis nėra paskutinis.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VEIKLA

NAUJA BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA

Šio mėn. balandžio 2 dieną, šv. Kazimiero parapijos salėje, įvyko BLB-nės naujos išrinktos Tarybos posėdis. Pirmoje eilėje, pereinamos kadencijos, valdybos pirmininkas, p. Alfonsas D. Petraitis, padarė pranešimą kas įveikta per pastaruosius du metus. Svarbiausias šios kadencijos laimėjimas tai įsteigimas PUC Universitete lietuvių kalbos ir kultūros kurso.

Po to, buvo paskaitytas p. Onos Razutienės, LB Spindulio vadovės laiškas. "Spindulio" ansamblis, iš Los Angeles, jau yra aplankęs Europą ir Australiją ir dabar nori susipažinti su Pietų Amerikos lietuviais. Tai 40-50 asmenų šokių ir dainų grupė, kuri atvyktų šių metų gale. Pasitarus, Tarybos nariai pritarė šiam atvykimui ir nutarė atsakyti teigiamai.

Antroje posėdžio pusėje, sekė pasitarimai tarp Tarybos narių ir buvo sudaryta 1985/6 metų kadencijai sekantys BLB-nės organai:

Tarybos Prezidiumas:

Pirmininkas - Juozas Vaikšnoras
Vicepirmininkė - Halina Mošinskienė
Sekretorius - Alfonsas D. Petraitis

BLB-nės Valdyba:

Pirmininkas - Jonas Tatarūnas
Vicepirmininkas - Vytautas Bacevičius
1as. Sekretorius - Kun. Pranas Gavėnas
2as. Sekretorius - Antanas Rudys
Iždininkas - Endrikas Guzikauskas

Revizijos Komisija:

Juozas A. Tatarūnas
Vincas V. Banys
Henrikas Valavičius

Buvo sudarytos dvi komisijos:

Švietimo Komisija:

Alfonsas D. Petraitis
Halina Mošinskienė

Spaudos Komisija:

Kun. Pranas Gavėnas
Henrikas Valavičius

Komisijos turi teisę kooptuoti dar po vieną narį.

Rio de Janeiro atstovas:

Dr. Antanas Gaulia

Kun. Pranas Gavėnas
Valdybos Sekretorius

GARSINA BRAZILIJĄ JAV-BĖSE

Buęs Lietuvos konsulas Brazilijoje, p. Paulius Gaučys, mielai prisimena Braziliją. "Grįžęs iš São Paulo, apie Braziliją ir jos lietuvius 5 kartus kalbėjau per radiją, porą kartų įvairių minėjimų proga, o Los Angeles lituanistinės mokyklos mokiniams, tenyksiuiam Dailių Menų klube ir Lietuvių Bendruomenės suruoštoje paskaitoje, taip pat kalbėjau apie Braziliją ir jos lietuvius. Taigi, mano kelionė į São Paulo prisidėjo prie Brazilijos išpopuliarinimo JAV-bių lietuvių tarpe".

Ir nenustoja domėjėsis Brazilijos lietuvių reikalais. "Sugrįžęs iš Kalifornijos (Los Angeles), radau MŪSŲ LIETUVOS tris numerius. Iš jų patyriau, kad laisvės paminklas dar nepastatytas ir kad jo pastatymui teberenkamos aukos. Tad ir man belieka pasiųsti paminklo pastatymui auką - 25 dol. Taip pat iš ML patyriau, kad Brazilijos filatelistų draugija yra išleidusi biuletenį su šv. Kazimiero atvaizdu ir Lietuvos žemėlapiu. Siunčiu 2 dol. ir prašau tą biuletenį man atsiųsti..."

Ir priduria: "Iš Jūsų savaitraščio matyti, kad sanpauliečiai po truputį kruta. Įdomu, ar įsisteigė šeštadieninė lituanistinė mokykla. O taip pat, ar tebeveikia lietuvių kalbos kursai prie São Paulo universiteto..." Ir apie tai galės sužinoti iš ML puslapių.

Iš savo pusės norima p. Pauliui Gaučiui pranešti, kad jo 7 gruodžio išsiųstieji du "Lianų Liepsnų" egzemplioriai São Paulą pasiekė tik kovo 27 dieną. Taigi, kai kurie dalykai labai lėtai kruta, nors esame kibernetikos (judesio) amžiuje.

I. Gylys

TEVYNEI

Lietuva mano, Gimtasai krašte,
Mano svajonių, sapnų šalis...
Kaip aš norėčiau tau laimę nešti,
Prikelt iš miego senas pilis.

Prikelt iš miego kaulus didvyrių,
Kurie iš meilės dėl tavęs mirė.
Kurie dainomis šimtmečių giriu
kelia į garbę ir laimę praskynė...

Veliūski, Tėvyne, nors priešas tavo
Tyko paglemžti tavo teises.
Nepaleisime ginklo iš rankų savų.
Prikelsim didvyrių pilis visas.

VEIKLOS KALENDORIUS

Balandžio 12-21: Imigrantų paroda

Gegužės 5: Motinos Dienos minėjimas Sąjunga

Gegužės 13: Lietuvių maldos ir aukos už Lietuvą diena

Birželio 6: Msgr. AL. Armino 10-metis

Birželio 16: Gedulo Diena (pamaldos katedroj)

Birželio 23: Joninės Lituanikoj (BLB)

Liepos : Šventkelionė į Aparecidą

Liepos 21: Dariaus ir Girėno minėjimas Lituanikoj

Rugpiūčio 4: Tėvo Dienos minėjimas Sąjunga

Rugpiūčio 28: Šv. Kazimiero konkurso premjavimas

Rugsėjo 8: Šilinė - Tautos šventė (šv. Kazimiero parapijoj)

Rugsėjo 22: Pavasario šventė Lituanikoj (BLB)

Spalio : Spaudos diena

Lapkričio 10: BLSajungos įsteigimo minėjimas

Gruodžio 31: Naujųjų Metų sutikimas

VOLUNGĖS CHORAS

kviečia visus i

LINKSMAVAKARIS

Birželio 2 Junho 1984

20:00 val.

Šv. Kazimiero Parapijos Salėje

"IEŠKAU ŠEIMOS, dėl prižiūrėjimo lovoj sergančios žmonos; duodu nuomą už prižiūrėjimą. Namas Senam Malūne su dviem kambariais, virtuvė ir "copa", didelis kiemas ir uždanga automobiliui. Tartis fonu: 273-6461".

MŪSŲ ŽINIOS

IX KULTŪRINĖ IMIGRANTŲ PARODA

Kaip buvo praeitame ML numeryje skelbta, šiemet Imigrantų Kultūrinė Paroda prasidės balandžio 12 d., penktadienį, 20 val. Per patį atidarymą bus įvairių tautinių grupių pasirodymas. Lietuviams atstovaus dvejų mūsų jaunimo poros: Solange Banevičiūtė su Antanu Baltušiu ir Marcia Pavilionytė su José Vytautu de Oliveira Silicku. Programose dalyvaus Nemunas, Rūtelė ir Volungė.

Mūsų šokėjai ir choristai pasirodys:

- Balandžio 13 d., šeštadienį, 19:40 val.
- Balandžio 18 d., ketvirtadienį, 20:40 val.
- Balandžio 20 d., šeštadienį, 17:40 val.
- Balandžio 21 d., sekmadienį, per uždarymą, 18:40 val.

Vieta: BIENAL kultūros pastate, 2-am aukšte, Ibirapueroj.

LIETUVIŲ IMIGRANTŲ PAMINKLO VAJUS

Džiaugiamės galėdami pranešti, kad turime naujų įnašų Lietuvos Laisvės Paminklo statybai paremti.

Nauji aukotojai:

Kons. Povilas GAUČYS (JAV-bės)	Cr\$. 126.250
Henrikas ir Janina VALAVIČIUS	Cr\$. 50.000
Anelė KALVINSKAITĖ	Cr\$. 20.000

Dabar viso yra 55 aukotojų ir bendra suma Cr\$. 4.496.250.

Širdingas ačiū naujiems aukotojams. Kviečiame kiek galint daugiau lietuvių prisidėti prie paminklo statybos.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Valeria Plenčiūnaitė DEL DEBBIO	Cr\$. 40.000
Vitalis BALVOČIUS	Cr\$. 50.000
Eduardas PAŽĖRA	Cr\$. 35.000
Antonia ZARNAUSKAS	Cr\$. 68.000
Algirdas IDIKA	Cr\$. 40.000
Zofia DUTKUS	Cr\$. 35.000
Stasė DUTKUS	Cr\$. 30.000
Ona ŽVIRONAS	Cr\$. 30.000

MIGRANTŲ KULTŪRINĖ PARODA

Iškilmingas atidarymas –

Balandžio 12 d. - 20 val.

Tęsis iki balandžio 21 dienos.

Vieta - Bienal Pavilione, 2-am aukšte, Ibirapueroje.

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

PATROCINIA ir ALBINAS UCKUS

Dideliai spaudos darbuotojų šeimai širdingai dėkojame ir linkime geriausios sėkmės.

Redakcija ir Administracija

M I Š I O S

Balandžio 14 d., 8 val., šv. Kazimiero koplyčioj Mišios už a.a. **J U O Z A K A R P A V I Č I Ų** jo mirties antrųjų metinių proga.

Jį pažinusieji ir bičiuliai kviečiami dalyvauti pamaldose, arba kitaip jį prisiminti.

Iš anksto visiems dėkoja –

Stasys Žimantas ir draugai

Balandžio 20, šeštadienį, 19:30 val. šv. Kazimiero koplyčioj kun. Pr. Gavėnas laikys Mišias už savo brolių, a. a. **V I N C A G A V Ė N A**, prieš mėnesį palaidotą Congonhas kapinėse.

Abu broliai – Juozas su Pranu – ir namiškiai kviečia gimines bei bičiulius pasimelsti už Velionį. Ir iš anksto dėkoja.

Balandžio 21, sekmadienį, 8 val. šv. Kazimiero koplyčioj Mišios už a. a. **K U N. B E N E D I K T A S U G I N T A**, sukankant 13 metai nuo jo mirties. Tai kūrėjas pirmosios lietuvių bažnyčios Pietų Amerikoje – šv. Juozapo Vila Zelinoje – kuri ateinančiais metais minės savo gyvavimo 50-metį.

GEGUŽINĖS PAMALDOS IR NAKTINĖ ADORACIJA

Belém rajono vyskupui Dom Luciano pritariant, Vila Prudentės bažnytinio sektoriaus (13 parapijų) pe. Mauro Domesi koordinatoriui skelbiant, gegužės 3 dieną numatyta pradėti Amžinosios Adoracijos pirmąją naktį Rua Tabajaras, 556, Parque da Moóca, įrengtoje koplyčioje.

Numatyta 21 val. lietuviškos gegužinės pamaldos; 22 val. – koncelebruotos Mišios, dalyvaujant 13 kaimyninių parapijų rinktiniam atstovams ir naktinės adoracijos atidarymas.

Šv. Kazimiero parapijos artimesnieji parapiečiai yra kviečiami asmeniai dalyvauti nors gegužinėse pamaldose ir adoracijos atidaryme, kiti, nors jungdamiesi dvasiniai.

Norintieji dalyvauti gegužės 3-čios dienos gegužinėse pamaldose, ir po to naktinėj adoracijoje, yra prašomi iš anksto užsiregistruoti šv. Kazimiero parapijoje (telefonas: 273-0338).

LIETUVOS KULTŪRA PUC UNIVERSITETE

Kovo 30, šeštadienį, São Paulo Popiežiškame Katalikų Universitete – PUC – buvo oficialiai atidaryti antrieji Lietuvių Kalbos ir Kultūros Kurso metai. Atidarymo paskaitą laikyti buvo pakviestas São Paulo ir Campinas universitetų – USP ir UNICAMP – profesorius, dr. Nicolau Sevcenko. Jau nutis – 27 metų – ir visai be jokių profesoriškų manierų užkopęs į katedrą, pilnai salei susirinkusių klausytojų tuoj iškėlė didelę abejonę: kas jis per vienas? Ir ką jis čia mums galės pasakyti?

BLB-nės pirmininko p. Alf. D. Pe-traičio pasveikintas ir Henrique Lošinsko Alves pristatytas iš profesinio taško asmeniškai jis pats prisistatė: gimęs Brazilijoje, iš ukrainiečių šeimos. Tėvai pirmojo karo metu pabėgo iš Ukrainos nuvyko į Lietuvą, kur ir apsigyveno. Ir iš ten atvyko Brazilijon kaip Lietuvos piliečiai. Todėl jam Lietuva nėra jau taip tolima šalis.

Klausytojams atsileido įtempti nervai nukrito slogutis.

Ir profesorius ėmė lakioti po Lietuvos istoriją, lietuvių santykius su kaimynais, gilindamasis į lietuvių būdą, jo prisirišimą prie savosios žemės, jo nepagydomą ilgesį laisvės ir amžiną kovą už ją; visa tai išreiškta lietuvių kalboje, dainose, liaudies mene, literatūroje. Ir taip lakiojo, geriau – vertė ir skleidė prieš akis istorinius įvykius, vietas, vardus, meno bei literatūros sroves, amžių ir asmenų bei srovių pasireiškimus, atrodo traukdamas iš to studentiško krepšiuo, su kuriuo sėdosi ant katedros.

Kaip pradžioj susirinkusieji jautėsi kiek nusivylę ir tartum apgauti, taip pabaigoj visa auditorija karštai plojo, sveikino ir dėkojo už tokią tikrai nepaprastą lietuvių kultūros apžvalgą.

Prof. Nicolau Sevcenko paskaita bus atspausdinta atskira laida.

VENDE-SE

LOTE N° 38

NA LITUANIKA

Inf. Tel. 274-0352 – Armando